

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 248/2023-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa neúplnou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. apríla 2023, doplnenou 27. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich bližšie nešpecifikovaných práv. Navrhuje prikázať ministerstvu vnútra vo veci konať a priznať mu finančné zadosťučinenie.

2. Z obsahu neúplnej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa na Okresnom súde Bratislava I návrhom z 22. mája 1995 domáhal určenia neplatnosti jeho prepustenia zo služobného pomeru. Okresný súd uznesením č. k. 19C/499/96 z 10. júla 2000 konanie zastavil a vec postúpil ministrom vnútra Slovenskej republiky s odôvodnením, že služobný pomer sťažovateľa nie je pracovnoprávnym vzťahom, a tak súd nemá právomoc o nárokoch z neho vyplývajúcich právomoc rozhodovať. V danom prípade je príslušný na rozhodovanie minister vnútra, resp. služobné orgány Policajného zboru.

II.

3. Sťažovateľ tvrdí, že namietaným postupom ministerstva vnútra, resp. ministra vnútra, ktorý dosiaľ nerozhodol o jeho žiadosti o uvoľnení zo služobného pomeru v intenciách uznesenia okresného súdu, došlo k porušeniu jeho základných ľudských práv a slobôd. Podľa jeho názoru nečinnosťou ministerstva vnútra dochádza k vzniku extrémnych a dlhodobých priťahov.

III.

4. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je založená na princípe subsidiarity. Ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Preto podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Sťažovateľ sa nápravy môže domáhať žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 242 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), pričom podľa § 250 ods. 1 SSP ministerstvu vnútra môže byť uložené, aby v určenej lehote konalo a rozhodlo, a ak ministerstvo vnútra svoju nečinnosť v určenej lehote bezdôvodne neodstráni, možno mu podľa § 251 ods. 1 SSP uložiť pokutu.

5. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ nevyužil prostriedok na ochranu svojich základných práv, a preto je neúplná ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2023

Robert Šorl
predseda senátu